

1951

Ellida å ja

"Tra-la, tra-la, tra-la-la-la",
ja sjong bå sent å tida
den gång ja fria å fick ja
å Sörenas Ellida.

Jagonn va ja en lyckli man
å storna me i klärna,
å illen som i hjartad brann
den jonka ner i tärna.

Ja sad å keia mä min tös
var kväll ja hade ledit,
å rya hon se ad hon frös
så värmded ja na redit.

Bå fick vår präst ta kappan p
å läsa de som passa,
å lärkan sjong å skyn va blå
å sommarsolen gassa.

Na va vi gjutta, hon å ja,
å skolle borja sträva,
men slided va neck ente bra
för hinnas fina näva.

Ja hade trott hon va beredd
å laga mad mä reda,
men vällingen e allti svedd
å ente go å eda.

Å älska na i lust å nö
le e rätt svårt å göra
den gången kvingan bagar brö
som knappt en hong vill röra.

Vi seder purkna bägge två
när toggerna e svalda,
å oren som bler sajda då
e allti illa valda.

Vårt snack e ente gott å lent
å milt som västansused,
nä, trättas tilia å sent
e årning här i hused.

Hont har de lackad för voss två
En gång vi lyckan rönte,
å lärkan sjong å skyn va blå
å alla tuor grönte.

Ett trä som rödnar mod sitt fal
e ingenting å prisa.
Ja sjonger allri mer en trall
å allri mer nån visa.

Nils Eklundh.